

सइति मोक्षमोक्षशास्त्रं अनुचित्य उपादेयत्वेन ज्ञात्वा ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ उवाचेति जनकं प्रतिप्रेषणं मति संवादाथं न त्वज्ञानापनयार्थं मोक्षार्थं मोक्षशास्त्रार्थं ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

भीष्म उवाच समोक्षमनुचित्यैव शुक्रः पितरमभ्यगात् ॥ प्राहाभिवाद्य च गुरुं श्रेयोर्थी विनयान्वितः ॥ १ ॥ मोक्षधर्मेषु कुशलो भगवान्प्रब्रवीतु मे ॥ यथामे म
नसः शांतिः परमा संभवेत्प्रभो ॥ २ ॥ श्रुत्वा पुत्रस्य तु वचः परमर्षिरुवाच तं ॥ अधीष्वपुत्र मोक्षं वै धर्माश्च विविधानपि ॥ ३ ॥ पितुर्नियोगाज्जग्राह शुक्रो धर्मभृतां वरः ॥
योगशास्त्रं च निखिलं कापिलं चैव भारत ॥ ४ ॥ स तं ब्राह्म्याश्रिया युक्तं ब्रह्मतुल्यपराक्रमं ॥ मेने पुत्रं यदा व्यासो मोक्षधर्मविशारदं ॥ ५ ॥ उवाच गच्छेति तदा जनकं
मिथिलेश्वरं ॥ स ते वक्ष्यति मोक्षार्थं निखिलं मिथिलेश्वरः ॥ ६ ॥ पितुर्नियोगमादाय जगाम मिथिलां नृप ॥ प्रष्टुं धर्मस्य निष्ठां वै मोक्षस्य च परायणं ॥ ७ ॥ उक्तश्च मा
नुषेण त्वं पथा गच्छेत्यविस्मितः ॥ न प्रभावेण गंतव्यमंतरिक्षचरेण वै ॥ ८ ॥ आर्जवेणैव गंतव्यं न सुखान्वेषिणा तथा ॥ नान्वेष्य व्याविशेषास्तु विशेषा हि प्रसं
गिनः ॥ ९ ॥ अहंकारो न कर्तव्यो याज्येतस्मिन्नराधिपे ॥ स्यात्तव्यं च वशेतस्य स ते छेत्स्यतिसंशयं ॥ १० ॥ स धर्मकुशलो राजामोक्षशास्त्रविशारदः ॥ याज्यो मम
स यद्भूयात्तत्कार्यमविशंकया ॥ ११ ॥ एवमुक्तः स धर्मात्मा जगाम मिथिलां मुनिः ॥ पद्भ्यां शक्तो तं रिक्षेण क्रांतुं पृथ्वीं स सागरां ॥ १२ ॥ स गिरीं श्वाप्यतिक्रम्य नदी
तीर्थसरांसि च ॥ बहुव्यालमृगाकीर्णात्त्यटवीं श्ववनानि च ॥ १३ ॥ मेरोर्हरे श्वद्वे वर्षे वर्षं हैमवतं ततः ॥ क्रमेणैव व्यतिक्रम्य भारतं वर्षमासदत् ॥ १४ ॥ स देशान्विवि
धान्यश्च श्रीनहूण निषेवितान् ॥ आर्यावर्तमिमं देशमाजगाम महामुनिः ॥ १५ ॥ पितुर्वचनमाज्ञाय तमेवार्थं विचिंतयन् ॥ अध्वानं सोति च क्रामस्व चरः स्वचर
न्निव ॥ १६ ॥ पत्तनानि च रम्याणि स्फीतानि नगराणि च ॥ रत्नानि च विचित्राणि पश्यन् न पि न पश्यति ॥ १७ ॥ उद्यानानि च रम्याणि तथैवायतनानि च ॥ पुण्या
नि चैव रत्नानि सोत्य क्रामदथा ध्वगः ॥ १८ ॥ सोचिरेणैव कालेन विदेहानां स सादह ॥ रक्षितान् धर्मराजेन जनकेन महात्मना ॥ १९ ॥ तत्र ग्रामान् बहुन्यश्च न्वद्भ
न्नरसभोजनान् ॥ पल्लीघोषान्समृद्धांश्च बहुगोकुलसंकुलान् ॥ २० ॥ स्फीतांश्च शालियवसैर्हंससारससेवितान् ॥ पद्मिनीभिश्च शतशः श्रीमतीभिरलंकृतान्
॥ २१ ॥ स विदेहानतिक्रम्य समृद्धजनसेवितान् ॥ मिथिलोपवनं रम्यमाससादसमृद्धिमत् ॥ २२ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ मेरोर्वर्षमिलादतं हरेर्वर्षं हरिवर्षाख्यं हैमवतं वर्षं किंपुरुषाख्यं ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ पश्यन्नपि न पश्यति तुच्छत्वं निश्चयात् वैराग्याद्वा ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥